

er bedre at støtte mennesker end mursten, og det har vi sådan set altid ment.

Men tilbage til det her forslag, som vi mener adresserer det problem, der er i København, og handler om, hvorvidt man skal give byer og kommuner en ekstra mulighed: I dag har kommunerne ikke juridisk set lov til at udbyde byggegrunde under markedsprisen – det er i hvert fald det, som statsforvaltningen i København siger.

Det rejser for os spørgsmålet, når man nu skal støtte opførelsen af billige boliger, og det gør vi jo i dag over almenboligloven, om det så er den rigtige måde at gøre det på, om det er en bedre måde at støtte på, når man udbyder grunde under markedsprisen, fordi man spreder boligerne mere.

Altså, jeg har normalt ikke meget til overs for Margaret Thatcher, men jeg synes egentlig, at det er tankevækkende nok, at en superliberal politiker som hende faktisk har været med til at indføre det i England. I virkeligheden var der måske brug for at se på, hvordan det har fungeret. Har det skabt problemer med gennemsigtighed og penge under bordet? – altså nogle af de indvendinger, som ministeren og regeringens ordførere kommer med.

Alt i alt synes vi, det er vigtigt at tage den her debat seriøst op. Vi er åbne og synes, vi skal bruge anledningen til at gå ind i en diskussion. I sidste ende har vi, synes jeg, en forpligtelse her i Folketinget til at give kommunerne redskaber til at løse de problemer, de står over for, og det kunne godt være, at det her kunne være et af dem.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan bare kvittere senere for de positive tanker, som Det Radikale Venstre har om det her. Men jeg synes bare, der er grund til også at sige det i forhold til de bekymringer, man kan have.

Og så vil jeg gerne lige have fjernet en lille misforståelse. Kan fru Charlotte Fischer ikke bekræfte, at ifølge den rapport, der ligger i Miljøministeriet med hensyn til fornyelse og planlægning, er der adskillige kommuner, der har bedt om at få nogle redskaber, der gør, at de får større muligheder, og at det ikke bare er et københavnerproblem. Det er den ene ting.

Det andet er, at jeg håber, at Det Radikale Venstre er optaget af de samme ting som Socialdemokratiet og forhåbentlig også andre partier, nemlig hvordan vi sørger for, at det personale i

offentlig tjeneste, som skal passe vores ældre medborgere, vores unge, dem, der giver uddannelse osv., kan bo i den by, hvor de skal arbejde.

Kl. 15.55

Fru Charlotte Fischer har jo fuldstændig ret i, at de boliger, der bliver angivet fra ministerens side til at koste 4.000 kr., ikke står til rådighed. Hvis man bliver udkommanderet eller søger et job, står de jo ikke til rådighed, og derfor er der et problem her. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jo, der begynder at være et problem. Jeg tror ikke, det er helt alarmerende endnu, men jeg synes helt overordnet, det rejser et spørgsmål om, hvorvidt det er den rigtige vej at gå, når vi ved, at de grundlæggende strukturer på boligmarkedet simpelt hen gør, at nogle af de her mennesker i mellemindkomstgrupperne, hvis de gerne vil flytte til byen, ikke har mulighed for at få adgang til lejeboliger f.eks. til en overkommelig pris, så det er en grundlæggende diskussion.

Men vel vidende, at der ikke herinde i Folketinget er flertal for grundlæggende reformer af lejemarkedet og boligmarkedet – det er der jo simpelt hen ikke, det er et tabu, det har det været længe, og det bliver det ved med at være – tager vi afsæt i virkeligheden og siger: Når nu tingene er, som de er, hvordan giver vi så kommunerne de bedste muligheder i situationen? Jeg er også klar over, at flere har spurgt, og derfor synes jeg også, vi skal tage det alvorligt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Måske er fru Charlotte Fischer også bekendt med, at Københavns Kommune, som jeg har nævnt tidligere, har måttet droppe tre projekter. Man kan godt beskyldte Københavns Kommune og andre kommuner for ikke at have bygget tilstrækkeligt med boliger, men når nu de støttebeløb ikke passer og der er de restriktioner både på det her område og i forhold til planloven, beder kommunerne om at få nogle nye redskaber for at få en større fleksibilitet. Om alle de bemærkninger om gennemsigtighed og penge under bordet håber jeg at vi i et givet udvalgsarbejde kan finde ud af at sige: Det er selvfølgelig heller ikke hensigtsmæssigt.

Det er heller ikke det, der har været meningen med det. Det, der er meningen med det, er, man giver nogle vilkår til den bygherre, der vil bygge under de betingelser, ligesom alle mulige